

[Henry L. W. Jensen.]

de pågældende varer herhjemme? Vi har bl. a. på elektricitetsområdet set, at man bestrider, at danske fabrikker vil være i stand til at levere de store anlæg, som kræves.

Men hvorfor er selve virkningerne af de foretagne ændringer ikke blevet beregnet? Det var det spørgsmål, jeg stillede før. Vi har i udvalget spurgt administrationen og den højtærede finansminister, hvorledes han er kommet til sine tal. Man beregner jo et bruttoprovenu på 309 mill. kr. for den gamle lov og 318 mill. kr. for den nye lov. Man siger herom kort og godt, at udregningen er foretaget ud fra et teoretisk toldbeløb. Man har altså ikke taget det konkrete toldbeløb. Det konkrete toldbeløb er ca. 250 mill. kr. indtægt i det pågældende år. Her tager man det teoretisk og beregner tallet efter de indførselsstatistikker, man har været i stand til at skaffe, og så kommer man til et tal på 309 mill. kr. Så regner man efter i den ny toldlov med de nye positioners værditoldsats og kommer til 318 mill. kr., det giver en difference på 9 mill. kr. Den difference kan vi udligne, og den udligner vi senere hen ved at give toldfrihed for visse varer. Der er altså i dette forhold ikke nogen konkret udregning, det vil jeg vove at påstå, og de to beløb, 309 mill. kr. og 318 mill. kr., kan svinge. Der er jo en forskel på 59 mill. kr. mellem det faktiske tal og de 309 mill. kr., en forskel, der dækker over toldgodtgørelser og eksport af kreditoplagsvarer og andre varer, som ikke kommer ind i statistikken. Men man har trods alt 59 mill. kr. eller 68 mill. kr. som en margen ved beregningen af denne toldlovs provenu. Det vil altså sige, at man har regnet med et tal, der ligger 68 mill. kr. højere, end hvis man tager den konkrete import. Men det er der jo ikke noget at gøre ved, for det bliver jo et fortolknings-spørgsmål; virkningerne har man i hvert fald ikke kunnet beregne nøjagtigt, og usikkerheden kommer man heller ikke til

livs, men der er en ting, som man i hvert fald er klar over: at usikkerheden er der, og at man har beregnet i overkanten.

Vi har behandlet de indkomne klager i toldlovsudvalget, men vi har overhovedet ikke gennemgået resten af positionerne. Man kan sige, at de, der ikke har klaget, må finde sig i, at de ikke får det rettet. Men det, der ikke er klaget over, er der altså ikke rørt ved. Lovforslagets positioner burde være gennemgået konsekvent før tredje behandling. Man har fået de forskellige henvendelser; man har også set i aviserne, at der er en meget stor mængde toldstigninger, men man har ikke fra administrationens eller fra finansministerens side kommenteret de store toldstigninger, som finder sted. Jeg nævnte under anden behandling en række toldstigninger, og denne liste kan suppleres med mange, mange andre toldstigninger. Man må jo huske på, at virkningerne af en toldlov berører jo ikke alene statens toldindtægt, men forbrugerne skal betale de stigende priser, og det vil i dette tilfælde sige en hel del. Da vi ikke har modtaget nogen henvendelse fra forbrugerkræde, har vi ikke været i stand til at konstatere, hvor meget disse forbrugere får lov til at betale mere i told. Men går man varelisterne igennem — og det skal man gøre, for det er det afgørende — vil man se, at på mange områder er der forskellige forhøjelser, som man ganske roligt kunne have undladt eller i hvert fald kunne have reguleret, fordi de på mange områder giver en stor beskyttelse. Jeg nævnte transformatorstationen på 90 t til en importværdi af 1,2 mill. kr. Den hidtidige told er 2 700 kr., den ny vil være 90 000 kr.

Jeg har lange lister, men jeg giver kun nogle eksempler for at vise, at det er således, at man ikke kan bedømme denne toldlov ud fra påstanden om, at den giver så store fordele, at det må være til tab for finansministeren. Jeg tror stadig væk, at toldstigningerne er så store, at denne toldlov vil give en nettoindtægt, der andrager